

Туман, дощі, сльота осіння,
Замовк в лісах останній птах.
І жовте листя, і насіння
Розвіяв вітер по світах.
І де впаде воно, не знаю,
І що із нього проросте?..
І долю про одне благаю:
Коли й мене вона змете
З гілок життя і скаже: «Досить,
Своє ти, хлопче, звікував", —
То хай далеко не відносить
Од рідних нив, гаїв і трав,
Хай в головах шумить калина,
Щебечуть діти і пташки,
Хай наді мною Україна
Колише житні колоски.
